

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Hangyál Edit ügyvéd által képviselt K. S.-né felperesnek a Budapest Főváros Kormányhivatal I.r., a dr.Harsányi Gábor ügyvéd által képviselt Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. II.r. alperesek ellen kisajátítási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Bíróság 2010. június 18. napján kelt 27.K.30.640/2009/22. számú jogerős ítélete ellen II.r. alperes 23., valamint a felperes 24. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelme folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 27.K.30.640/2009/22. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 20.000.- /azaz húszezer/ forint felülvizsgálati perköltséget, a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeit a felperes és a II.r. alperes maga viseli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - további 26.000.- /azaz huszonhatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Kötelezi továbbá a Legfelsőbb Bíróság a II.r. alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A 098126/41 hrsz-ú, 4667 m² területű szántónak a felperes volt a tulajdonosa, mely külterületi ingatlan egy részét érintette az M0-ás körgyűrű építése. Minthogy a tulajdonossal adásvételi szerződés a területre nem jött létre, a II.r. alperes kérte annak kisajátítását. Az eljárás során az ingatlan megosztásra, és az így kialakított 159-es és 158-as alszámú 304 m² és 102 m² területű ingatlanok kisajátításra kerültek, míg a visszamaradó 160-as alszámon nyilvántartott ingatlanrész a felperes tulajdonában

maradt. Az I.r. alperes 2008. december 19. napján kelt B-41-1016/111/2008. számú határozatával a kisajátított területekért a jogosult részére kártalanítás megfizetésére kötelezte a II.r. alperest.

A felperes keresetében az I.r. alperes határozatának megváltoztatását, és 2.833.670.- Ft többletkártalanítás megállapítását kérte, valamint annak a megfizetésére a II.r. alperest kérte kötelezni. A Fővárosi Bíróság az ügyben szakértői bizonyítást rendelt el, és a szakvélemény alapján az ott közölt adatok értékelésével meghozott ítéletével felperes részére 209.670.- Ft többletkártalanítást állapított meg, elismerve, hogy a kisajátított ingatlanrészek a határozatban megállapított összegnél nagyobb értéket képviseltek, egyúttal elutasítva a visszamaradó ingatlan értékcsökkenésére vonatkozó igényt. A Fővárosi Bíróság a többletkártalanítás és járulékainak megfizetésére a II.r. alperest kötelezte a felperes jogi képviselőjének bankszámlájára utalással.

Az ítélet ellen a felperes és a II.r. alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezésével, az előbbi a keresetnek teljes egészében megfelelő döntést, az utóbbi - kérelmét határozottan meg nem jelölve - más határozat hozatalát, másodlagosan mindketten a Fővárosi Bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték. A felperes előadta, hogy a bíróság a kisajátított ingatlanrész értékét alacsony összegben állapította meg, a visszamaradó terület értékcsökkenésénél sem vett több, az általa a perben említett tényezőt figyelembe. Jogszabálysértésként a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 2. §-ának /1/ bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény /a továbbiakban: Ptk./ 177. §-ának /1/ bekezdését, a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet /a továbbiakban: Ktvr./ 1. §-át, 5. §-ának a/-c/ pontjait, 16. §-át és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 2. §-ának /1/ bekezdését, 206. §-ának /1/ bekezdését és 221. §-ának /1/ bekezdését jelölte meg.

A II.r. alperes felülvizsgálati kérelme szerint a Fővárosi Bíróság a bizonyítékokat - köztük a szakértői véleményben közölt ingatlanforgalmi adatokat - helytelenül értékelte. Jogszabálysértésként a Pp. 206. §-ára hivatkozott. Álláspontja szerint a felperes keresetét teljes egészében el kellett volna utasítania a bíróságnak.

A felülvizsgálati kérelmek alaptalanok.

A Legfelsőbb Bíróságnak az ügyben érdemben abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a szakértői vélemények hiányosságaira

hivatkozó felek e kifogása alapos-e abban az esetben, ha azt kérték, hogy a bíróság további szakértői bizonyítást ne folytasson le. Állást kellett foglalni továbbá abban is, hogy a bíróság figyelembe vehet-e az ügyben olyan bizonyítékokat, amelyekről hivatalos tudomása van.

A Ptk. 177. §-ának /1/ bekezdése és a Ktvr. 1. és 5. §-ának jogszabálysértésként említett rendelkezései a kisajátítási eljárásban kártalanításként megállapítható összeg meghatározásának módjáról rendelkeznek. A Fővárosi Bíróság ennek meghatározására terjedelmes bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során a szakvélemény értékelése és az ott közölt ingatlanforgalmi adatok kellően megindokolt mérlegelésének eredményeként a Pp. 206. §-ában foglaltaknak megfelelően értékelve fogadta el a szükséges bizonyítékokat ítéletének alapjaként. A felperes csak állította, de nem bizonyította, hogy a szakvéleményben foglaltakkal ellentétes döntést hozhatott volna a Fővárosi Bíróság. Különösen azért alaptalan a felperesnek e kifogása, mert az iratoknál elfekvő jegyzőkönyv szerint maga jelentette ki, hogy további szakértői bizonyításra nem tart igényt, és ez azt jelenti, hogy a bíróság a rendelkezésére álló adatok alapján dönthet. Megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy terjedelmes bizonyítási eljárás folyt az ügyben, így egyéb szakértői bizonyításra a felperes kérelme ellenére sem lett volna szükség. A Fővárosi Bíróság előtt több olyan ügy volt folyamatban, amely a perbeli ingatlannal szomszédos, azonos adottságú ingatlanokkal kapcsolatos kisajátítási eljárások ügyében indult. Ezeknek a pereknek elbírálása során beszerzett szakértői vélemények figyelembevétele nem kifogásolható. A Pp. 3. §-ának /5/ bekezdése egyebek mellett kimondja, hogy ha a törvény másként nem rendelkezik a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, ami a tényállás felderítésére alkalmas. A Pp. 163. §-ának /3/ bekezdése egyebek mellett kimondja, hogy a bíróság az általa köztudomásúnak ismert tényeket valóban fogadhatja el. Ugyanez áll azokra a tényekre is, amelyekről a bíróságnak hivatalos tudomása van. Ezeket a tényeket a bíróság akkor is figyelembe veszi, ha azokat a felek nem hozták fel. Nem kétséges ennél fogva, hogy a Fővárosi Bíróság az előtte folyó azonos tömbben fekvő ingatlanok kisajátítása tárgyában folytatott eljárásaiban tudomására jutott tényeket a jelen ügyben is felhasználhatta.

Ami a felperesnek az ítélet indokolásával kapcsolatos kifogását illeti, a Legfelsőbb Bíróság álláspontja a fentiek figyelembevétele mellett az, hogy a Fővárosi Bíróság az ítéletét megfelelő mélységben, kellő terjedelemben indokolta a Pp. 221. §-ában foglaltaknak megfelelően.

A felperes és a II.r. alperes a Pp. 206. §-ára való hivatkozása azért alaptalan, mert a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján a bíróság helytelen tényállást állapított meg. Jelen ügyben a bíróság a bizonyítékokat megfelelően és okszerűen értékelve helyes tényállást állapított meg.

A kifejtett indokok alapján a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján a Fővárosi Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati költségek felől a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 78. §-a alapján rendelkezett, amikor kötelezte a pervesztes felperest, hogy fizesse meg az I.r. alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült Pp. 79. §-a szerint felszámítható költségeit.

A Legfelsőbb Bíróság a pervesztes felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény /a továbbiakban: Itv./ 50. §-ának /1/ bekezdésébe, 39-41. §-aiba foglaltaknak megfelelően és a 64. §-a szerint alkalmazandó a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján kötelezte a le nem rótt további 26.000.- Ft felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

A II.r. alperes gazdasági társaságként nem részesülhet az Itv. 5. § /1/ bekezdésének a/ pontja alapján kizárólag a Magyar Államra kiterjedő illetékmentességben, ezért a felülvizsgálati kérelmének alaptalansága folytán kötelezte a Legfelsőbb Bíróság a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. §-ának /2/ bekezdése szerint a le nem rótt illeték megfizetésére.

A per során az I.r. alperes személyében jogutódlás következett be, amelyet a Legfelsőbb Bíróság a Kfv.III.38.115/2010/8. számú végzésével megállapított.

Budapest, 2011. július 5.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó bíró, dr.Kovács András sk. bíró